

svědčí zejména slovo »splatno«, »zahlbar«. Nebylo by pochopitelné, by se vykládal dodatek tak, že má znamenati jen platební, když by tato přece nebyla v Žatci, které místo by jinak zůstalo místem splatnosti. Proto jest dodatek »splatno« atd. vyložiti jen tak, že jím bylo stanoveno různé místo splatnosti od udaného bydliště trasátova a že v něm byla pojmenována osoba domiciliáta, takže jde o vyplněný domicil. Je-li tomu tak, jest další připojené místo splatnosti »v notářské kanceláři v Karlových Varech notářství H-ovo v Karlových Varech« druhým místem splatnosti, jež však platí za nedoložené (§ 3 čís. 7 směn. zák.). Bylo proto směnku protestovati v Rybářích v místnostech žalobkyně, po případě — byl-li domicil protiprávně připojen, což řešiti netřeba — v bydlišti trasátově v Žatci. Protest v Karlových Varech v notářské kanceláři není platný, protože se stal materiálně jinde, než se státi měl. Nejde jen o nedůležitou formalitu, ježto místo, kde se protest má státi, je podstatnou jeho náležitostí, a protest v jiném místě, než v místě splatnosti, nemá význam. V tom má odvolací soud pravdu a nezáleží na tom, zda má pravdu i v tom, že protest jest neplatný proto, že v něm není uvedeno, proti komu směřuje a jaká výzva byla učiněna protestujícím notářem k protestátu a jak tento odpověděl. Nebyl-li vznesen platný protest, ztrácí majitel směnky nárok proti indosantům a proto odvolací soud právem směnečný platební rozkaz zrušil.

Čís. 11079.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Podepsal-li jednatel společnosti s r. o., jenž byl uveden ve směneční adrese osobně, směnku pod zněním *existující společnosti s r. o.*, jde o odepření osobního přijetí směnky. Prohlášení jeho nelze považovati ani za akcept společnosti s r. o. (již měli zastupovati a znamenati dva jednatele) připojený neoprávněným zmocněncem.

(Rozh. ze dne 15. října 1931, Rv I 1593/31.)

Směnečná adresa směnek, o něž jde, zněla »Monsieur Frant. H., Société G. Film«. Akcept směnek byl proveden tím způsobem, že pod razítkem G. Film, společnost s r. o., byl podepsán Frant. H. Společnost G. Film zastupovali a firemně znamenali společně oba jednatele František H. a Karel P., nebo jeden jednatel a prokurista, jenž však dosud nebyl zapsán. Směnečné platební příkazy proti Františku H-ovi ponechal procesní soud prvního stádu v platnosti, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Směnka nebyla adresována na firmu »G.-Film, společnost s r. o.«, neboť zněla na pana Františka H-a s přídavkem »Société G.-Film«, což není vůbec textem firemního označení oné společnosti. Směnky nejsou akceptovány firmou: »G.-Film společnost s r. o.«, ježto razítko není podepsáno oběma jednately, nýbrž jen žalovaným Františkem H-em. Poněvadž není vyhověno ani předpisu

§ 102 sm. zák. o podepsání plnomocníkem, jest podle §§ 19 a 103 sm. zák. podpis Františka H-a pokládati za jeho osobní podpis, za podpis, který zavazuje směnečně jeho a nikoli firmu G.-Film, společnost s r. o. V souzeném případě shoduje se však tento akceptační podpis úplně s adresou, znějící rovněž osobně na Frant. H-a, není tu tedy vytýkané nesrovnalostí a zažalované směnky mají všechny zákonem vyžadované náležitosti.

Nejvyšší soud směnečné platební příkazy zrušil.

Důvody:

Dovolání žalovaného nelze upříti oprávnění, neboť odvolací soud neposoudil věc po právní stránce správně. Souhlasným udáním stran jest zjištěno, že jako směnečník jest uveden ve sporných směnkách žalovaný. Tvrdila to i žalobkyně již v první stoličce a opakuje to ještě i v dovolaci odpovědi. Jak však ze směnek lze seznati, podepsal žalovaný směnky tím způsobem, že pod znění společnosti G.-Film podepsal svoje jméno. Z toho však vyplývá, že žalovaný nepřijal směnku za sebe, nýbrž za společnost, že se tudíž tímto prohlášením nechtěl osobně směnečně zavázati. Toto prohlášení nelze však považovati ani za akcept společnosti, připojený neoprávněným zmocněncem ve smyslu §§ 102 a 103 sm. zák., z něhož by byl zavázán žalovaný jako falsus procurator, jak míní odvolací soud, poněvadž akceptovati může směnku jen směnečník, jímž společnost není. Dovolatel tedy osobně za sebe směnky přijati nechtěl a také nepřijal, a pokud je podepsal, stalo se tak s obmezením, že je přijímá jen za existující společnost G.-Film, což se rovná úplnému odepření osobního přijetí směnek (§§ 20 a 23 sm. zák., srovnej rozhodnutí sb. n. s. čís. 10.724).

Čís. 11080.

Zastřené rukojemství (fideiussio palliata) není neznámé československému směnečnému právu.

(Rozh. ze dne 15. října 1931, Rv I 1631/31.)

Směnečný platební příkaz proti žalované byl ponechán v platnosti oběma nižšími soudy, odvolacím soudem z těchto důvodů: Odvolatelka namítá hlavně, že směnka byla vyplněna bezprávně a proti úmluvě, poněvadž se prý odvolatelka chtěla podpisem směnky zavázati za manžele Sch-ovy, jako směnečný rukojmí jen proti bance A., takže nebyla zachována forma § 62 sm. zák. pro směnečné rukojemství, jelikož neměla úmysl podepsati směnku jako vystavitelka a indosantka, dále, že některé z podstatných náležitostí směnky v době, kdy ji podepisovala, chyběly a teprve později bezprávně a proti úmluvě byly na směnce doplněny. Prvý soudce zjistil, že odvolatelka podepsala směnku, byvši poučena, jaké závazky na se bere, jednak jako vy-